

Apellandi nõuded

- Tühistada igal juhul täies ulatuses vaidlustatud määrus;
- esimese võimalusena, rahuldada apellandi poolt esimeses astmes esitatud nõuded;
- mõista teiselt menetluspoolelt apellandi kasuks välja kõik kohtumenetlusega seonduvad tasud ja kulud, mida apellant kannab seoses asjaomase apellatsioonkaebusega;
- teise võimalusena, saata asi tagasi Avaliku Teenistuse Kohtusse uue otsuse langetamiseks.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Avaliku Teenistuse Kohtu 11. mai 2007. aasta määruse peale kohtuasjas F-2/06: Marcuccio vs. komisjon, millega tunnistati vastuvõetamatuks apellandi esitatud hagi.

Oma nõuete toetuseks väidab apellant, et:

- Avaliku Teenistuse Kohus moonutas asjaolusid ja apellandi kirjalikes märkustes esitatud väiteid. Selles küsimuses rõhutab apellant iseäranis, et esimeses astmes kõne all olnud otsuse sisuline olemasolu selgub vähimagi kahtlusetu komisjoni 29. juuli 2005. aasta teatisest, mis näeb ette võimaluse suletud toimiku taasavamiseks mis tahes ajahetkel. Viide mainitud võimalusele ei jäta kahtlusi selles osas, et vaidlusalune otsus oli tegelikult tehtud ja ka tegelikult ellu raken-
datud;
- andes määruse hagi läbivaatamata jätmise kohta rikkus kohus õigusnormi iseäranis seetõttu, et määrus on põhjendatud läbivaatamise absoluutse takistusega ehk kahju tekitava akti puudumisega tühistamishagi puhul, samas kui enne määruse andmist tehti katse saavutada asjas kohtuväline kokkulepe, kusjuures nimetatud katse kohta puudub konkreetne ja asjakohane põhjendus.
- apellandi õigust kaitsele on pöördumatult kahjustatud, kuna teda ei teavitatud asjas menetluse jätkumisest, ning seega ei olnud tal võimalik enda kaitseks esitada väiteid kaitse tõhustamise eesmärgil täiendada. Selles osas märgib apellant, et Avaliku Teenistuse Kohtu teatisele, millega viimane teavitas apellanti kohtuvälise kokkuleppe saavutamise katsest, ei järgnenud ühtki kirjalikku ega mis tahes muus vormis teadet asjas menetluse jätkumise või eelmainitud katse tulemuste kohta. Lisaks andis Avaliku Teenistuse Kohus vaidlusaluse määruse enam kui kuus kuud pärast eelnimetatud katset. Veelgi enam, vaidlusaluses määru-
ses ei ole kõnealust katset mainitud;

- Lõpetuseks väidab apellant, et vaidlusalune määrus on täielikult põhjendamata ning seal on väärtalt kohaldatud kahju tekitava otsuse mõistet.

23. juulil 2007 esitatud hagi — Prantsusmaa versus komisjon**(Kohtuasi T-279/07)**

(2007/C 211/104)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel ja S. Ramet)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi taotleb hageja komisjoni 10. mai 2007. aasta otsuse K(2007) 2110 (lõplik), millega komisjon tunnistas EÜ artikli 86 lõikega 1, kooskõlas EÜ artiklitega 43 ja 49, kokkusobimatuks Prantsuse Code Monétaire et Financier, millega antakse kolmele krediitiasutusele — la Banque Postale, les Caisses d'Épargne et le Crédit Mutueli'ile erioigused säästuarvete livret A ja livret bleu avamiseks, tühistamist.

Hageja esitab oma hagi toetuseks viis väidet.

Esimene väide tugineb kaitseõiguste rikkumisele ja võistlevuse põhimõtte rikkumisele.

Teiseks toob hageja esile selle, et komisjon ületas oluliselt oma kaalutusõiguse piire leides, et asjaomased erioigused piiravad asutamisevabadust ja seetõttu on nad vastuolus EÜ artikliga 43, tõendamata sealjuures, et need erioigused ei tulene ülekaalukast üldisest huvist, mis on eluaseme saamine ja pangateenustele juurdepääs.

Kolmandas väites märgib hageja, et komisjon ületas oluliselt oma kaalutusõiguse piire EÜ artikli 86 lõike 2 kolmanda tingimuse kohaldamisel, kuna ta leidis, et teenused, mis on seotud üldise majandushuviga pangateenustele juurdepääsu osas, on mõeldud ainult isikutele, kellel on erilised raskused põhilistele pangateenuste kättesaadavuse osas. Hageja väidab, et komisjon ületas oma kaalutusõiguse piire üldise majandushuviga pangateenuste määratlemise järelevalve osas ja määratles liiga kitsalt tegevuse pangateenustele juurdepääsu osas. Hageja arvates ületas komisjon oluliselt oma kaalutusõiguse piire ka kohaldades EÜ artikli 86 lõike 2 teist tingimust, mille kohaselt peab teenuste osutamine toimuma kooskõlas asutamislepingu eeskirjadega ja selle artikli neljandat ja viiendat tingimust. Hageja väidab, et komisjon tegi vea hinnates asjaomaste erioiguste kehtetuks tunnistamise mõju majanduselule ja ületas oluliselt oma kaalutusõiguse piire kohaldades proportsionaalsuse põhimõtet, leides, et on olemas nende teenuste, mida pangateenuste ja sotsiaalse eluaseme kättesaadavus puudutavad, saavutamiseks vähem piiravaid meetmeid, kui erioiguste andmine.

Neljandas väites märgib hageja, et komisjon ületas oluliselt oma kaalutusõiguse piire leides, et asjaomased erioigused ei ole kooskõlas EÜ artikliga 49.

Viiendas väites toob hageja esile, et vaidlustatud otsus ei ole põhjendatud.

Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 24. juulil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 22. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas F-97/06: López Terual versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Siseturu Ühtlustamise Amet (OHMI) (esindajad: I. de Medrano Caballero ja E. Maurage)

Teine menetluspool: Adelaida López Terual (Guadalajara, Hispaania)

Hageja nõuded

— tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 22. mail 2007 kohtuasjas F-97/06 tehtud otsus;

— teha kohtukulude osas õiglane otsus.

Väited ja peamised argumendid

22. mai 2007. aasta otsusega, mille tühistamist käesoleva apellatsioonkaebusega nõutakse, tühistas Avaliku Teenistuse Kohus Siseturu Ühtlustamise Ameti 6. oktoobri 2005. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata A. Lopez Terueli taotlus töövõimetuskomitee moodustamiseks.

Selle otsuse tühistamise taotluse toetuseks esitab Siseturu Ühtlustamise Amet kolm väidet.

Esimene väide tuleneb personalieeskirjade rikkumisest, mis puudutavad töövõimetuskomitee moodustamist, osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus samastas invaliidsuspensiooni saamise tingimused töövõimetuskomitee moodustamise tingimustega. Apellant vaidlustab apellatsioonkaebuses ametisse nimetava asutuse juhi pädevuse olemasolu, mis puudutab selle komisjoni moodustamist, ja väidab, et Avaliku Teenistuse Kohus on seega teinud tõlgendamisvea.

Teiseks väidab apellant, et on rikutud personalieeskirjade artiklit 90 ja on eksitud seaduse kohaldamisel, mis puudutab vaidlustatud otsuse piiritlemist osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et 6. oktoobri 2005. aasta otsus on üksnes õigusi kahjustav meede, käsitledes seda Siseturu Ühtlustamise Ameti otsust kinnitava aktina, milles leidub vastus selle peale esitatud kaebusele.

Kolmandaks väidab Siseturu Ühtlustamise Amet, et Avaliku Teenistuse Kohus on ilmselgelt moonutanud fakte ja tõendeid selles osas, milles ta otsustas, et Siseturu Ühtlustamise Amet on rajanud oma otsuse 18. oktoobril 2005 saadud arstliku eksperiti järeldustele.

Esimese Astme Kohtu 9. juuli 2007. aasta määrus — Total versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)

(Kohtuasi T-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 211/106)

Kohtumenetluse keel: inglise

Euroopa Kohtu esimese koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 326, 30.12.2006.